

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoræ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

8. Impedimentum VIII. Superbia in Nobilibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

ant repugnare Supremo cœli terræque
 Monarchæ Terribili, & ei qui aufert spi-
 ritum Principum : terribili apud Reges
 terra. Psal. 75. Qui, ut ait S. Chryosto-
 mus in serm. contra gul. tom. 5. Horrenda
 post mortem supplicia infligit : perpetuos
 carceres, tenebras exteriores, vermes illos
 venenatos, dentium stridorem, pressuras,
 angustias, ignis fluenta & caminos inex-
 tinguibiles.

CONSIDERATIO VIII.

Impedimentum VIII. Æternæ salutis,

Superbia in personis illustribus ac no-
 bilibus.

*Generatio cuius excelsi sunt oculi, & pal-
 pebra ejus in alta surrecta. Pro-
 verb. c. 30. 13.*

22. Octobris.

CONsidera Nobilitatem, præclarum
 apud Nationem germanicam ci-
 melium, sicut alios status, sua quoque
 habere salutis impedimenta, non qui-
 dem ex se necessario; sed ex occasione:
 Quid enim est nobilitas? Secundum Ari-
 store-

88 *Domus eternitatis. Consideratio*
stotelem est *quedam* majorum clarior
L. 2. Rhetor. Sive juxta Boëtium
prof. 6. de consol. Phil. *Est quedam*
veniens ex meritis parentum. Bartol.
in l. 3. c. de crim. sacril. ait : *Nobilitas*
apud nos inventa est ad similitudinem illius
qua est apud Deum. Ille apud Deum nobilis
est, quem Deus suâ gratiâ sibi gratum
facit : ita in foro civili nobilis est, quem
Princeps suâ gratiâ gratum sibi & *nobilis*
facit : dubitare autem an dignus sit, qui
Princeps elegit, sacrilegii instar est. Ex quo
patet nobilitatem ex se non præbere
pedimenta salutis.

II. Imò potius nobilitatem ad virtutes
heroicas, stimulum addere. Testatur
id 1. Jurisconsultorum Corypheus
Baldus in Tit. 3. Instit. de jure per
ubi scribit : *Credere debemus, clarioribus*
tales plerumque tribuere majores ad virtutem
impetus : & in familiis heroicis, nobilitatem
praclariorē esse, quàm in reliqua multitudine :
habet enim nobilitas sanguinis, clarioris
generis, adjunctam plerumque nobilitatem
mentis ; estque magnus ad virtutem stimulus,
majorum virtus, ne quis ab illa

neret. Tales ad virtutem, perfectionemque stimulos sensere viri profapia nobiles, illustresque: Sancti Dominicus, Thomas Aquinas, Carolus Borromæus, Ignatius, Xaverius, Borgias, Aloysius, Stanislaus, & alii sexcenti.

III. Testati 2. idem sunt nostro ævo, nobilitate sanguinis, tam in religione, quam in sæculo, illustres. Occurrit 1. Venerabilis P. Mauritius de Büren, ex illustrissimo Dynastarum Bürensi stemmate ortus, familiæ ultimus, duorum Collegiorum seu domuum Societatis Jesu munificus Fundator, scilicet Bürenæ & hujus Geistanae, [in qua hæc exaramus] quos autem stimulos virtutum ille non sensit, præsertim ad animi demissionem; quam in corde altè defixerat, & opere demonstravit, relictis suis dominiis, humilem vitam religiosam amplectendo, in eaque pavementum scopis verrendo, accumbentium mensæ pedes osculando, coquo in culina serviendo, aquam putidam è sentina exhauriendo, vilibus cibus & attritis vestibus acquiescendo &c. Testis alter est Præ-

nobi-

90 *Domus aternitatis. Consideratio*
nobilis ac generosus D. Joannes A
mus à Klencke, cui Anno 1679. 26. N
piè morienti adstitimus. Quos stim
virtutum & ille non sensit? præler
humilitatis: quæ in verbis, in morib
in Domo, in cultu corporis, in omni
gestis elucebat: eleemosynas manu
pauperibus erogabat, etiam è mensa
gens: abiens à Conscientiæ arbitro
xis humi genibus, benedictionem fl
tabat: manè ab hora 3. ad 1. pomer
nam (idque 16. annorum spatio) c
tioni infumebat, decem omnino h
aut flectens, aut stans, aut majore ex
te in faciem procumbens, & humi
stratus; asserens, orantem instar ver
culi coram suprema Dei Majestate, o
tere sese curvare atque inflectere
Ex quibus, aliisque patet, nobilit
generis ex se non salutis impedit
ta; sed potius stimulos & adjun
præbere.

Admonitio.

A Gite igitur, ô Domini, Domini
domicellæ illustres ac nobiles
ritas generis stimulos vobis addat,

ad vitia, non ad superbiam, non ad avaritiam, luxuriam, inanem gloriam, otium, sed ad omnigenas virtutes, præcipuè ad animi demissionem: *Quantò magnus es humilia te in omnibus, & coram Deo invenies gratiam. Eccli. c. 3. 20. Quoniam magna potentia Dei solius, & ab humilibus honoratur. ibid.*

23. Octobris.

I. **C**onsidera: quamvis stemmatis splendor ex se non generet vitia; solet tamen non rarò, ex sublimitate, honore, opulentia Illustrium Personarum oriri fastus aliquis, arrogantia ac superbia; quæ est comes, vel potiùs ut loquitur S. Fulgentius L. 1. epist. 86. est *Fomes nobilitatis*: quod confirmat S. Ambrosius, dicens: *Multos elatos fecere divitiæ; nobilitas & potestas superbos. Serm. 127. de temp.* Hunc igitur fomitem ut extinguant, salutisque impedimentium removeant personæ illustres I. Studeant humilitati internæ, sive cordis: neque ob generis nobilitatem in corde suo sese extollant. *Quia, qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat, exaltabitur.*

II. Ne

II. Ne autem ob familiae antiquitatem, decusque, in animo se efferant cogitent I. Quam fluxa res ista sit: enim Regum, Principum, Comitum, Baronum familiae illustres, instar cerea fluxerunt, ita ut, nec memoria illarum amplius extet, nisi forte in rudericium, aut lapidibus sepulchrorum Cogitent, quanta sit vanitas se ob virtutem, sapientiam, scientiam, fortitudinemque majorum suorum extollentium, cum ipsi fortassis trunci sint & imbecillitate virtutibusque hisce careant: & magis probi Majores condemnent ignorantiam malitiae Nepotes. 3. Cogitent Platonis: neminem Regem [& nobilitatem] non ex servis; & neminem servum, ex Regibus oriundum. 4. Cogitent quod primus omnium Pater in terra regnarit: & primus omnium Pater coelestis ab aeterno regnarit, & quod ab utroque cum omni hominum genere procedentibus quid igitur nobilitate inflantur?

III. Quare nullatenus cum Lucio super levem nobilitatis nubem alacritate dant, putentque se non esse sicut ceteros

homines, aut se ex alio luto, argillave meliore formatos; ideoque non plus sibi, quam aliis licere autument; majorem libertatem sibi non arrogant; nobiles quibusdam privilegiis gaudere non existiment: eos eximi quodammodo à divinis legibus, ac peccatorum suppliciis: eorum peccata à Deo vel dissimulari, vel saltem non adeò rigidè plecti sibi non persuadeant; eos à jejunii præceptis excipi; juramenta, duella, vindictam, aliaque carnalia peccata eis licita aut permissa nequaquam arbitrentur.

Monitum.

Absit, absit à vobis, ô Domini, Dominæque illustres, tam cæca persuasio! cavete ne ejusmodi, inanis arrogantia vos fallat: Deus non respicit personam hominum: quod requirit ab ignobili, requirit quoque ab illustri, Leges ejus communes omnibus sunt, atque universales, omnes enim obligant. Justitia Divina æqualiter in omnes animadvertit: qui nec Lucifero, nec Angelis ejus apostaticis pepercit; sed ob unicum pec-

pec-

94 *Domus eternitatis. Consideratio*
peccatum nobiles illos spiritus rudes
bus cœli detractos, in Tartarum trad
cruciandos. Si hoc Angelis, spiritibus
cœlestibus: quid fiet vasis luteis terra ex
que vermiculis? cœl
null

24. *Octobris.*

I. **S**Ublatâ, extirpatâque è corde,
tione sui, quæ est impedimento est;
præcipuum salutis, in Nobilibus: tum
pugnandum est & alterum obstaculo dur
scilicet *contemptus aliorum*, quos præ virt
facile despiciunt: veluti faciunt ap allu
Indos tumidi Brachmanes & Naires rer
si fortè à plebejo tangantur; mox im plen
dentia pœnam exigunt, & aut fuste ser
gladio mulctant: imò nec cum vulg les
homine loqui aut vesci dignantur. Qui
rius l. i. de gest. *Animus amans su* bilit
contemptor aliorum, ut inquit Sallu pue
in Jugurthino, *ferè commune nobilit* eis
malum est. Sed quid remedii? Cogit in
omnes homines esse 1. pares in mo mi
Omnes morimur & *quasi aqua dilabi* on
in terram, omnes in cinerem ac pulve in
revertimur. 2. Omnes esse æqual cre
P

divino iudicio : *Stabimus omnes ante tri-*
bunal Christi. Quando nullo habito dig-
 nitatis respectu dicetur : *Ecce homo & ope-*
ra eius. 3. Omnes erimus similes sive in
 cœlesti gloria , sive in gehennæ pœna :
 nulla utrobique stemmatis habetur ratio.
 Quid igitur proximum despiciamus ?

II. Tertium salutis impedimentum
 est ; solo nobilitatis ornamento conten-
 tum esse ; vitiorum , quæ ignobiles red-
 dunt animas , abnegationem , negligere ;
 virtutum Christianarum , quæ animas
 illustrent , curam nullam aut exiguam ge-
 rere. *Nobilitas carnis* , ait S. Gregorius ,
plerumque parit ignobilitatem mentis , dum
servit vitiis , & peccatis , quæ reddunt vi-
les & ignobiles. In *Dialog.* Ille clarus , in-
 quit S. Chrysostronus in Matth. ille no-
 bilis , ille tunc integram nobilitatem suam
 perdet , si dedignabitur servire vitiis , & ab
 eis non superetur. Superatur autem , qui
 in omnibus statum suum excedit ni-
 miâ in curribus & equis , in vestibus &
 ornamentis , in famulis & famulabus ,
 in palatiis & arcibus , in conviviis & re-
 creationibus abundantia , unde in immē-

96 *Domus aternitatis. Consideratio*
sum excrescūt debita: & nutriuntur vob

III. Certò itaque sibi persuadeant
lustri loco nati, nobilitatem generis
lam, absque virtutibus Christianis,
æstimetur à mundo, apud Deum &
gelos nullius esse momenti: virtutem
rò, ceu nobilitatis veræ Character
æstimari unicè. Unde S. Hieronymus
ait Epist. 14. *Summa nobilitas est claritas*
esse virtutibus. Et S. Chrysostronus locu
lud Matthæi c. 4. Patrem habemus Abon
ham, interrogat: *Quid enim proderit*
quem sordidant mores, generatio
Et quid illi nocet generatio vilis, quem
res adornant? Ipse enim se vacuum
nibus bonis ostendit, qui gloriatur
tribus. Quid profuit Cham, quod fuit
lius Noe? Quid Timotheo obfuit
fuerit ex Patre gentili? Aut quid
Abraha, quòd Patrem habuerit Tho
luteorum Deorum cultorem? Non
positus est in caput fidelium, ut jam non
retur Filius peccatorum, sed Pater Sancti

Adhortatio.

QUare, ô animæ illustres! N
vos fastuosè efferre, aut alios

vobis despiceret: sed humiliamini sub po-
 tenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore
 visitationis. 1. Petri 5. 6. Et nobilita-
 tem virtutis, generis claritati anteponi-
 te; aut potius utramque conjungite; Nu-
 merare enim avos & ceras, majorumque
 virtutes, & ab eorum moribus degene-
 rare, maxima vanitas est ac stultitia:
 tanquam si cæcus gloriaretur, de bene-
 meritis parentibus. Nolite sanguinem
 bonum, malâ vitâ maculare: sed vivite
 æternitati, virtute propriâ, non alienâ;
 veritate, non vanitate; fumi instar eva-
 nescente, ne in vos cadat maledictio illa.
 Sicut deficit fumus, sic deficient; & sicut fluit
 cera, à facie ignis, sic pereant peccatores
 quantumvis nobiles] à facie Dei. Pl. 67. 3.

CONSIDERATIO IX.

Impedimentum IX. Æternæ salutis,
 Negligens cura animarum in Præ-
 sulibus.

Ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro
 animabus vestris reddituri. Hebr. c. 13. 17.

25. Octobris.

Considera Pontificibus, Archiepis-
 copis, Episcopis, Decanis, Archi-
 E 2 diaco-